

متن پرسش

استاد سلام: در آیه ۴۸ سوره ابراهیم «يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ»، منظور از تُبَدَّلُ در این آیه چیست و چگونه است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زمینی که چون موجودی زنده، زنده و بیدار است و حرف می‌زند. تمام زمین از این حالت دنیایی‌اش در می‌آید و تغییر می‌کند. پس نباید انتظار داشت که انسانها در آن عالم، بدنی با خصوصیات بدن این دنیایی داشته باشند، بلکه بدن اخروی هرکس، چه در برزخ و چه در قیامت متناسب با عوالم اخروی -اعم از بهشت یا جهنم- خواهد بود. عوالم بهشتی و تنعم انسانها در آن عوالم، زوال پذیر نبوده و دائمی است، لذا قرآن می‌فرماید: «هُم فِيهَا خَالِدُونَ» یا می‌فرماید: «جَنَّةُ الْخُلْدِ» یعنی بهشتی پایدار. دوام و زوال ناپذیری بهشت‌ها و جهنم‌ها و نبودن پیری و شکستگی و مریضی و دردها در بهشت، همه گویای این حقیقت است که قوانین حاکم در آنجا غیر قوانین این دنیا است. موفق باشید